

Posudek oponenta diplomové práce

Eliška Trejbalová: Veřejné stráže a jejich role v ochraně životního prostředí

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 28. listopadu 2013

Tématem oponované diplomové práce je právní úprava z oblasti výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů a prosazování práva životního prostředí v praxi. Autorka se zaměřila na oblast výkonu veřejných stráží na úseku jednotlivých složkových předpisů. Jedná se o společensky i právně závažné téma, které je zároveň neustále aktuální.

Text diplomové práce je rozdělen do devíti kapitol včetně úvodu a závěru. Autorka se postupně zabývá společnými znaky veřejných stráží, včetně vývoje právní úpravy, dále popisuje jednotlivé čtyři druhy veřejných stráží, mysliveckou, lesní, rybářskou a stráž přírody a rovněž připomíná historický pokus o přijetí komplexního zákona o veřejných strážích z roku 2002. Závěry odrážejí předchozí autorčiny výsledky popsané v jednotlivých částech práce, přičemž autorka navrhuje i řadu změn platné právní úpravy.

Oponovaná diplomová práce prokázala autorčinu schopnost seznámit se s prameny právní úpravy, nalézt příslušná fakta, tato utřídit a popsat. Práce má komplexní charakter, logickou strukturu. Závěry představují shrnutí problematiky věcné i právní (*de lege lata* i *de lege ferenda*).

Formální stránka diplomové práce je na velmi dobré úrovni, autorka však měla pečlivěji provést korektury (např. chyby v číslech právních předpisů na str.47, neuvedení zdroje v příloze č.5 na str.76, atd.).

K vlastnímu obsahu práce bych měl v podstatě jen několik menších výhrad.

Autorka se snažila u čtyř jednotlivých stráží provést rozbor po stejných nástrojích a institutech, což by byl vítaný podklad pro srovnání. Je ale zajímavé, že u některých typů stráží autorka např. uvádí u ustanovování a zrušení stráže vztah ke správnímu řádu a formy rozhodování, u jiných však nikoliv. U tří stráží uvádí nástroj „zrušení“, jen u rybářské stráže uvádí „zánik“.

Na řadě míst práce autorka píše o existenci jednak dobrovolných stráží, jednak profesionálních. Na jiných místech však uvádí, že veřejné stráže nejsou za tu činnost nijak placeny a věnují se jí ve svém volném čase (např. str. 59).

Závěry se do značné míry dublují s obsahem kapitoly 8. To by snad tolik nevadilo, avšak autorka se mohla věnovat více komparaci jednotlivých čtyř stráží, zejména postižení konkrétních rozdílů. A v jejím návrhu sjednocené právní úpravy postrádám rovněž údaje, v jakých konkrétních nástrojích a institutech by bylo třeba právní úpravu sjednotit, autorkou uváděné důvody potřeby sjednocené právní úpravy mi přijdou příliš obecné.

Nesouhlasím se závěry na str. 60 a 65 o jednotném podřízení všech stráží krajským úřadům, zastávám názor, že stráže přírody na území národních parků a chráněných krajinných oblastí by měly vzhledem ke své specifčnosti, jak v oblasti věcné a územní působnosti, tak i z hlediska odbornosti, zůstat pod správami NP a CHKO, tedy beze změny.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace:

Diplomová práce splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací na PFUK v Praze jak po formální tak po obsahové stránce, proto ji doporučuji k ústní obhajobě, s navrženým hodnocením **velmi dobře až výborně**.

V rámci obhajoby by se mohla autorka věnovat následujícím otázkám:

- 1) Jakými prostředky může stráž přírody osobu přistiženou při protiprávním jednání zastavit, popřípadě zadržet a předat Policii ČR?
- 2) Smí osoba, která stráží přírody při výkonu její pravomoci na její žádost nebo s jejím vědomím poskytnout pomoc, toto učinit na území 1. zóny národního parku mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody?

V Praze dne 14. ledna 2014

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.
oponent diplomové práce